

[Hans Hansen (Rørby).]

hvor man ikke har Valutacentral, og det tyder ikke paa, at det er Valutacentralen, der har haft nogen Indflydelse her. Jeg synes snarere, man maa slutte, at det er Valutacentralen, der har forhindret, at Arbejdsløsheden er gaaet stærkere ned hos os. Nej, det er slet ikke Valutacentralen, men Konjunkturf forholdene, der har bevirket den Nedgang i Arbejdsløsheden, der har fundet Sted, og hverken valutamæssigt eller beskæftigelsesmæssigt kan man derfor med Skygge af Ret paastaa, at Valutacentralen har virket efter sin Hensigt; thi det er jo Kendsgerninger, som ikke er til at komme uden om, at baade Norge og Sverige uden Valutacentral har formaaet at holde fastere Kurs paa deres Krone, og at Danmark ikke alene har større Arbejdsløshed end disse Lande, men at Danmark ogsaa, siden vi fik Valutacentralen, har haft den største Arbejdsløshed, nogen Regering i Danmark nogen Sinde har set ud over, og det er forsmædeligt, synes jeg, for en saakaldt Arbejderregering, at den har den længste Række af arbejdsløse, nogen Regering i Danmark har haft at se ud over.

Hvad endelig angaar den tredie Opgave, som Valutaloven skulde ordne og løse, nemlig den handelspolitiske, da turde det maaske være paa dette Omraade, at Ordningen har lidt sit største Nederlag. Det var en meget vigtig Side af Loven, at den, som det hed, skulde holde vor Eksport i Gang. Formaalet var jo straks, at Regeringen vilde flytte vore Indkøb eller en stor Del af dem fra de sydlige Lande over til England, og det gjorde man, og nu er det klart for enhver, at vi gør os mægtige Anstrengelser for at flytte nogle af disse Indkøb tilbage igen, især til Tyskland, ja, vi gør endog saa store Anstrengelser, at vi bogstavelig talt laaner Penge til at gøre Indkøb for af Varer, som vi strengt taget ikke har Brug for — jeg tænker her paa Kul-købene i Tyskland. I det hele taget, naar vi ser paa alle de Vanskeligheder, som er skabt ved, at Staten over for Udlandet staar som den, der har i sin Haand at bestemme, hvilke Lande der skal købes Varer fra, hvorfor Udlandet netop kan bruge Valutacentralen som et Instrument, der kan anvendes og bliver anvendt mod Danmark, maa man sige, at man har opnaaet lige det modsatte af det, som man havde tænkt at ville opnaa ved denne Ordning.

Da vor Eksport i 1929 var oppe paa sit højeste Tal, ca. 1 700 Mill. Kr., og Faldet meldte sig særlig stærkt i 1931—32 — helt ned til 500—600 Mill. Guld kroner, var Fal-

det paa vor Eksport —, da blev daværende Handelsminister, det ærede Medlem Hr. Hauge, og hele Regeringen samt Venstre med Hr. Madsen-Mygdal i Spidsen overner-vøs, og Begivenhederne udviklede sig saa med rivende Hast. Det var i høj Grad en Overdrivelse med alle de Ulykker, man maledede paa Væggen dengang. Det var kun et Fald i Varepriserne, det drejede sig om, og det mærkelige var, at Prisfaldet var stærkest for Importvarerne. Medens nemlig Eksportpriserne faldt ca. 40 pCt., faldt Importpriserne ca. 50 pCt. som Helhed, og det var saa aldeles ubegrundet at paastaa, at det var selve Vareudvekslingen, der var noget i Vejen med. Det var kun Priserne, der var faldet; og dette Prisfald vilde nu Regeringen sammen med næsten hele Rigsdagen prøve paa at holde ude fra vort Land i et fortvivlet Forsøg paa at holde Priserne oppe paa Værdierne her i Landet, medens det var klart for alle, at vi ikke ved vore Eksperimenter kunde faa den fjerneste Indflydelse paa Verdensmarkedets eller i det hele taget paa Udlandets Priser. Forsøget maatte altsaa paa Forhaand være dømt til at mislykkes, og det kunde kun føre til, at vi kunde tvinge danske Forbrugere og danske Producenter i Eksportindustrien og i særlig Grad Landbruget til at købe Varer til en forhøjet Pris og sælge til Verdensmarkedets Pris. Altsaa, der kunde kun opnaas ved den Ordning, at man tvang Befolkningen til at købe dyrt og sælge billigt, saaledes som vi fra vor Side har hævdet fra første Færd.

Ser man paa vort Lands Samhandel med de 4 Nabolande, Sverige, Norge, Tyskland og England, i de 5 Aar før og i de 5 Aar efter Valutacentralens Gennemførelse, falder saa denne Sammenligning ud til Forsvar for Valutacentralens Evne til at holde vor Eksport i Gang? De 4 nævnte Lande aftager ca. 85 pCt. af vor Eksport, og ifølge en Beregning, der er foretaget af „Nyt Dagblad“ for 24. November i Aar — Tallene er opgivet i skandinaviske Guld-kroner —, var Danmarks Andel i de 5 Landes Samhandel før Valutacentralen stigende og udgjorde for 1930 5,3 pCt. Altsaa af en samlet Import for disse 5 Lande paa ca. 31 Milliarder udgjorde Danmarks Import 1 654 Mill. Kr., og kun i 1929 har Importen været højere, nemlig 1 707 Mill. Kr. Alligevel har Danmarks Andel i de 5 Landes Samhandel været jævnt stigende fra 1926, baade i Værdi og i Procent, i Forhold til de 4 andre nævnte Landes. Saaledes var Danmarks Andel i 1926 4,5 pCt., stigende jævnt til 5,3 pCt. i 1930.